Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 458

sathane petijt apostolus in noīe filij: et tamen qđ
petijt nō accepit. Sed qꝛ nomē filij iesus ēst: iesus
aūt saluatoꝛ vel etiā salutaris dicit̄: ille ḡ in noīe
saluatoꝛis petit: q̇ illud petit qđ ad verā salutē ꝑ-
tinet. Nā si id qđ nō expedit petit̄: nō in noīe iesu
petit̄ pater. Vn̄ ꝛ eisdē aplīs adhuc infirmantibꝫ
Joh. 9. dn̄s dicit: Vsqꝫ mō nō petistis quicq̄ꝫ ī noīe meo.
Ac si apte dicat: Non petistis in noīe saluatoꝛis: q̇
nescitis querere eternā salutē. Hinc ē ꝙ ꝛ paulus
nō exaudit̄: qꝛ si liberaret̄ a tēptatiōe: ei nō ꝓdes-
set ad salutē. Ecce vidim⁹ fr̄es charissimi: q̄ꝫ multi
ad solēnitatē martyris ꝯuenistis: genua flectitis:
pectus tunditis: voces oꝛatiōis ac ꝯfessiōis emit-
titis: faciē lachꝛymis rigatis. Sed pēsate q̄so pe-
titiones vr̄as: videte si in noīe iesu petitis. i. si gau
dia salutis eterne postulatis. In domo em̄ iesu ie
sum nō queritis: si in eternitatis tēplo impoꝛtune
ꝓ tp̄alibꝫ exoꝛatis. Ecce alius in oīone querit vxo
rem: alius petit villā: ali⁹ postulat vestē: ali⁹ dari
sibi depc̄at̄ alimētū. Et q̇dē dū hec desunt ab oī-
potēti deo petēda sūt. Sed meminisse cōtinue de
bemus: qđ ex mādato eiusdē redēptoꝛis nr̄i acce-
Matt. 6. pimus. Primū querite regnū dei ꝛ iusticiā ei⁹: et
hec oīa adijcient̄ vobis: et hec itaqꝫ ab iesu petere
nō est errare: si nō nimie petantur. Sꝫ adhuc qđ
est graui⁹: alius postulat moꝛtē inimici: eūqꝫ queꝫ
gladio nō pōt ꝑseq̄: ꝑseq̄t̄ oīone. Et viuit adhuc q̇
maledicit̄: ꝛ tn̄ is q̇ maledicit: iā de moꝛte illi⁹ re⁹
tenet̄. Jubet aūt de⁹ vt diligat̄ inimicus: ꝛ tn̄ ro-
gat̄ de⁹ vt occidat inimicū. Quisq̄s itaqꝫ sic oꝛat ī
Ps. 18. ip̄is suis p̄cibꝫ: ꝯ̄ cōditoꝛē pugnat. Vn̄ ꝛ sub iude
specie dr̄: Fiat oīo ei⁹ in pctm̄. Oīo q̇ppe in pctm̄ ē
Mar. 11. illa petere: q̄ ꝓhibet ip̄e q̇ petit̄. Hic v̄itas dicit:
Cū stat̄ ad oꝛādū: remittite si q̇d habet̄ ī coꝛdibꝫ
vr̄is. Quā virtutē remissiōis aptius ostēdimus: si
vnū testimoniū veter̄ testamēti ꝓferam⁹. Certe
cū iudea ꝯditoꝛis sui iusticiā culpis exigētibꝫ offē
Jere. 7. disset: ꝓphā suū ab oīone dn̄s ꝓhibet dicēs: Nō
assumas laudē ꝛ oīonē ꝓ eis. Si moyses ꝛ samu
el steterint coꝛā me: nō est aīa mea ad poplm̄ istū.
Quid ē qđ intermissis relictisq̄ꝫ tot patribꝫ: soli moy
ses ꝛ samuel ī mediū deducunt̄: q̄ꝝ mira obtinē-
di virtus ostēdit̄: dū nec ip̄i intercedere posse dicūt̄.
Ac si apte dicat: Nec illos audio: q̄s ꝓpter magnū
petitōis meritū: minime ꝯtēno. Quid ḡ ē ꝙ moy
ses ꝛ samuel ceteris p̄ribꝫ ī postulatiōe p̄ferunt̄: ni
si ꝙ duo hi tātūmodo ī cūcta testamēti veteris se-
rie: etiā ꝓ inimicis suis legunt̄ exoꝛasse? Vn⁹ a po
pulo lapidibꝫ īpetit̄: ꝛ tn̄ ꝓ lapidatoꝛibꝫ suis dep̄-
cat̄. Alter ex p̄ncipatu deijcit̄: ꝛ tn̄ petitus vt exo
raret fatet̄ dicēs: Absit a me h̄ pctm̄ in dn̄o: q̇ ces-
sem oꝛare ꝓ vobis. Si moyses ꝛ samuel steterint
coꝛā me: nō ē aīa mea ad pplm̄ istū. Ac si apte di-
cat: Nec illos mō ꝓ amicis audio q̄s magne virtu
tis merito oꝛare etiā ꝓ iīmic̄ scio. Virt⁹ ḡ v̄e oīo-
nis: ē celsitudo charitat̄. Et tūc q̇sq̄ꝫ qđ recte pe-
tit adipiscit̄: cū ei⁹ anim⁹ in petitiōe: nec inimici
odio fuscat̄. Sꝫ plerūq̄ꝫ reluctātē animū vincim⁹
et si iā ꝓ iīmic̄ oꝛam⁹. Effūdit ꝓ adūsarijs p̄ceꝫ:
sꝫ vtinā coꝛ teneat amoꝛē. Nā sepe ꝛ oīonē ꝓ iīmi
cis nr̄is impēdimus: sꝫ hāc ex p̄ceptiōe poti⁹ fūdi-
mus q̄ꝫ ex charitate. Nā ꝛ vitā inimicoꝝ petim⁹:
et tn̄ ne exaudiamur timem⁹. Sꝫ qꝛ itern⁹ iudex
mētē poti⁹ q̄ꝫ v̄ba ꝯsiderat: ꝓ iīmico nil postulat
q̇ ꝓ eo ex charitate nō oꝛat. Sꝫ certe in nobis ini-
micus grauit̄ deliq̇t: dāna intulit: iuuantes lesit:

amātes ꝑsecutus ē. Retinēda hec essent: si remit-
tēda nobis delicta nō essent. Aduocatus eteni nr̄
p̄cē nobis in causa nr̄a cōposuit: ꝛ ip̄e eiusdē cause
iudex ē qui aduocat⁹. Preci aūt quā cōposuit: cō
ditionē inseruit dicēs: Dimitte nobis debita nr̄a: Matt. 6.
sicut ꝛ nos dimittimus debitoꝛibꝫ nr̄is. Quia ḡ ip
se iudex venit q̇ aduocatus extitit: ip̄e p̄cē exaudit
q̇ fecit. Aut ḡ nō faciētes dicimus: dimitte nobis
debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittimus debitoꝛibꝫ no-
stris. ꝛ nosmetip̄os hoc dicēdo amplius ligam⁹:
aut foꝛtasse hāc cōditionē ī oꝛatiōe intermittim⁹:
ꝛ aduocatus noster precē quā cōposuit non reco-
gnoscit: atq̄ꝫ apud se ꝓtinus dicit: Scio qđ mo-
nui: nō est ip̄a oꝛatio quam feci. Quid ergo nobis
agendū est fratres: nisi vt vere charitatis affectuꝫ
impēdamus fratribꝫ? Nulla in coꝛde malicia re-
maneat. Cōsideret omnipoꝛēs deus erga ꝓximū
charitatē nostrā: vt nostris iniquitatibꝫ impēdat
pietatē suā. Mementote ꝙ monemur: dimittite
ꝛ dimittet̄ vobis. Ecce ꝛ debet̄ nobis ꝛ debem⁹:
dimittamus ergo qđ debet̄ nobis: vt dimittatur
qđ debet̄ a nobis. Sed ad hec mens retinetur: et
vult implere qđ audit ꝛ reluctatur. Ad martyris
tumbā ꝯsistimus: qui ad celeste regnū ex qua moꝛ
te ꝑuenerit scimus. Nos si pro xp̄o coꝛpus nō pos-
nimus: saltem animū vincamus. Placatur deus
isto sacrificio: appꝛobat in iudicio pietatis sue vi-
ctoꝛiam pacis nostre. Certamen em̄ coꝛdis nostri
respicit: ꝛ qui post vincentes remunerat: nunc de-
certantes iuuat iesus xp̄s dn̄s noster: qui viuit et
regnat deus in secula seculoꝝ. Amen.

In natali vni⁹ martyris Sermo.

Quia beati mar
tyris natalis hodie illuxit dies: quē vo
biscū fr̄es charissimi nos voluit dn̄s ce-
lebrare: aliquid donante illo de martyꝝ gl̄ia ꝛ pa
tientia disseramus. Gloꝛia quidē mūdana ab his
cōtempta est: ꝛ ideo patiētia ꝓbata est. Nā gloꝛia
eoꝝ abscondita latebat in celis: qꝛ patiētia eoꝛum
exercebat̄ in terris. Qui nō exhoꝛret eoꝝ patienti
am: ꝑuenit ad gl̄iam. Miseria putat̄ pati dura ꝛ
aspera in carne: qꝛ reuera molestū est. Nisi esset oī
bus molestū: nō esset martyribꝫ gl̄iosum. Mult̄
ergo lasciuis ꝛ auaris martyres sancti insanire vi
si sunt: qn̄ pro xp̄i noīe tanta patiebant̄. Etenim
vt eū negarent vrgebant̄. Alij ḡ virgis ꝛ flagellis
diutissime sunt verberati: alij fustibꝫ ꝛ plūbat̄ ce-
si: alij mēbꝛatim laniati: alij gladio occisi: alij exco
riati: pice plūboq̄ꝫ liquato perfusi: alij ardoꝛe p̄u
naꝝ excruciati: ꝛ alij flāmis exusti: alij quidem in
mare mersi: alij bestijs deputati: alij carcere sunt
hoꝛroꝛe ꝛ fame necati. Quot em̄ genera penarū et
moꝛtiū host̄ excogitare poterat: tot martyribus
sine vlla miseratiōe infligebat. Sed ip̄i licet in ap
to hoꝛrida paterent̄: in occulto tn̄ ineffabiliter co-
ronabant̄. Multi q̇dē gl̄iam terrenā quesierūt:
multi viri foꝛtes pro patria sanguinē fūdēdū esse
dixerūt: nec fundere dubitauerūt: q̇ gl̄iā post moꝛ-
tem etiā apud posteros haberēt: sed q̇ illoꝛū gl̄ia
martyribꝫ cōparat̄? Quid potuit inuenire īpatoꝛ
qđ potuit inuenire piscatoꝛ? Impatoꝝ cōsulū et
viroꝝ foꝛtiū: q̇ oꝛbē armis domuerūt ꝛ subiuga-
uerūt: sepulchꝛa sunt rome. Ad cuius sepulchꝝ in-
trare dignat⁹ ē impatoꝛ? Et tn̄ diademate deposi
to: ad sepulchꝝ suū oꝛantē suscepit eū piscatoꝛ. Et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0458
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG